

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 162/07-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. júla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. B. K., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 38/04, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. B. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. januára 2007 doručená sťažnosť Ing. B. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), doplnená podaniami z 21. marca 2007 a z 23. mája 2007 na základe výzvy ústavného súdu z 13. marca 2007, v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 38/04.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ ako žalobca si v namietanom konaní uplatňuje nárok na náhradu škody spôsobenú podľa jeho názoru nezákonnými rozsudkami okresného súdu vydanými v konaniach vedených pod sp. zn. 14 C 1/83, 14 C 72/83, 14 C 74/83, 14 C 74/85, 14 C 64/85, 13 C 40/87 a 12 C 71/87, ktoré súviseli s pracovnoprávnymi nárokmi sťažovateľa proti bývalému zamestnávateľovi.

Sťažovateľ ďalej uvádza, že podľa jeho názoru bol okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 38/04 nečinný a vznikli zbytočné prietahy vo veci, pretože nebol akceptovaný jeho návrh na spojenie vecí s konaniami vedenými pod sp. zn. 7 Nc 154/88, 7 Nc 158/88, 10 C 13/91, 7 Nc 495/90 a 12 Co 358/90, ktoré s namietaným konaním vecne súvisia.

Sťažovateľ podal sťažnosť na prietahy v konaní, ktorá bola predsedovi okresného súdu doručená 23. januára 2007. Predseda okresného súdu v odpovedi č. Spr. 2016/07 z 22. februára 2007 vyhodnotil sťažnosť ako nedôvodnú.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiada, aby ústavný súd rozhodol o porušení jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 9 C 38/04. Sťažovateľ zároveň žiada priznanie finančného zadosťučinenia v sume 2 000 000 Sk z dôvodov, ktoré sú dôsledkom „... porušení zákl. ľudských práv na spravodlivé rozhodnutie veci (porušenie zákonov), - porušení zákl. ľudských práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, - porušení zákl. ľudských práv v neľudskom a krutom zaobchádzaní so žalobcom, počas obdobia od 15. 3. 1983 - 30. 11. 1990“.

Sťažovateľ žiadal aj o ustanovenie právneho zástupcu v konaní o jeho sťažnosti pred ústavným súdom, poukazujúc na svoju zlú finančnú a sociálnu situáciu.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov...

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa vychádzal zo svojej stabilizovanej judikatúry, podľa ktorej podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie právnej neistoty (III. ÚS 61/98). Zároveň zo stabilizovanej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že ochranu základnému právu

na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upravenému v čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd poskytuje len vtedy, ak bola sťažnosť ústavnému súdu podaná v čase, keď k namietanému porušovaniu práva ešte dochádza a nečinnosť orgánu verejnej moci v tom čase ešte trvá (m. m. II. ÚS 387/06).

Ústavný súd z predloženého spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 9 C 38/04 zistil, že okresnému súdu bol 26. marca 2004 doručený návrh sťažovateľa „... *na náhradu škody spôsobenú úmyslom štátnej správy v zmysle zákona č. 58/69 Zb.*“, v ktorom bol ako odporca uvedený okresný súd. Sťažovateľ v podaní doručenom okresnému súdu 29. marca 2004 požiadal o oslobodenie súdneho poplatku z dôvodu nepriaznivých majetkových a finančných pomerov.

Okresný súd uznesením č. k. 9 C 38/04-6 z 2. apríla 2004 vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov návrhu na začatie konania podľa § 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Odpoveď sťažovateľa bola okresnému súdu doručená 27. apríla 2004.

Okresný súd uznesením č. k. 9 C 38/04-43 z 28. apríla 2004 vyzval sťažovateľa na odstránenie skutkového nesúladu jeho návrhu na začatie konania s petitom návrhu. Odpoveď sťažovateľa bola okresnému súdu doručená 9. júna 2004.

V ďalšom období okresný súd uznesením č. k. 9 C 38/04-46 z 26. júla 2004 opätovne vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov jeho návrhu na začatie konania, ktoré neboli odstránené jeho podaniami doručenými súdu 27. apríla 2004 a 9. júna 2004. Na základe žiadosti sťažovateľa z 19. augusta 2004, opravenej podaním z 2. septembra 2004, okresný súd uznesením č. k. 9 C 38/04-58 zo 16. novembra 2004 priznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov a ustanovil mu právneho zástupcu v predmetnom konaní. Okresný súd uznesením č. k. 9 C 38/04-61 z 21. decembra 2004 vyzval odporcu, aby sa vyjadril k návrhu sťažovateľa.

Sťažovateľ následne v ďalších procesných podaniach doručených okresnému súdu 12., 17. a 24. januára 2005, 17. a 24. februára 2005, 21. marca 2005, 13. apríla 2005 upravoval finančné nároky vyplývajúce z jeho návrhu, ako aj rozširoval pôvodný návrh na začatie konania. Okresný súd uznesením č. k. 9 C 38/04-99 zo 14. apríla 2005 opätovne vyzval sťažovateľa, aby v určenej lehote odstránil nedostatok návrhu - uvedením jasného, zrozumiteľného a vykonateľného znenia petitu.

Uznesením č. k. 9 C 38/04-107 z 18. mája 2005 okresný súd pripustil zmenu petitu návrhu sťažovateľa na základe jeho podania z 13. mája 2005. V ďalšom období boli na základe pokynu okresného súdu pripojené súvisiace spisy vedené pod sp. zn. 10 C 53/91, 14 C 1/83, 14 C 7/83, 14 C 74/85, 14 C 135/85, 12 C 71/87 a 12 C 53/93 a spisy Okresného súdu Bratislava II vedené pod sp. zn. 9 C 132/90 a 9 C 11/91. Okresnému súdu boli 7. júla 2005, 2. februára 2006 a 23. marca 2006 doručené podania sťažovateľa týkajúce sa predmetu konania a 6. júna 2006 špecifikácia finančných nárokov sťažovateľa. Okresný súd uznesením č. k. 9 C 38/04-114 z 18. mája 2006 pripustil zmenu petitu na základe podania sťažovateľa z 23. marca 2006 a následne uzneseniami č. k. 9 C 38/04-116 z 26. júna 2006 a č. k. 9 C 38/04-119 z 19. augusta 2006 opätovne pripustil zmeny petitu sťažovateľa. Uznesením č. k. 9 C 38/04-120 z 26. septembra 2006 okresný súd pripustil zmenu v osobe odporcu na základe návrhu sťažovateľa. Následne bol spis predložený zákonnej sudkyni na ďalší procesný postup.

Okresný súd nariadil 19. februára 2007 termín pojednávania na 19. apríl 2007, na ktorom po vykonanom dokazovaní rozsudkom č. k. 9 C 38/04-135 návrh sťažovateľa zamietol. Okresnému súdu bolo 23. mája 2007 doručené odvolanie sťažovateľa proti predmetnému rozsudku a 25. mája 2007 doplnenie odvolania. Okresný súd vydal 11. júna 2007 pokyn na vypracovanie predkladacej správy a spis bol 12. júna 2007 predložený Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa.

Ústavný súd s prihliadnutím na doterajšiu dĺžku uvedeného konania (37 mesiacov) v spojení s počtom úkonov okresného súdu v danej veci neposúdil postup okresného súdu v tomto konaní ako porušenie sťažovateľovho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy,

pretože aj keby sa niektoré úkony okresného súdu javili ako neúčelné, je potrebné ich posudzovať so zreteľom na konkrétne okolnosti tejto veci (napr. v priebehu prvého roka konania okresný súd viacerými uzneseniami vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov návrhu na začatie konania, následne bol sťažovateľovi ustanovený právny zástupca pre dané konanie, s právnymi službami ktorého sťažovateľ vyslovil nespokojnosť - oznámením o zrušení právneho zastúpenia k veci sp. zn. 9 C 38/04 z 10. júna 2005). Ústavný súd navyše pri posudzovaní doterajšieho postupu okresného súdu v danej veci vzal do úvahy aj skutočnosť, že v danom prípade bolo potrebné preštudovať viacero súvisiacich spisov pripojených k predmetnému konaniu.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, IV. ÚS 288/05, IV. ÚS 79/07). Za zjavne neopodstatnenú je možné považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

V prípade, keď ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03), alebo ho odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 17/01, III. ÚS 199/02, I. ÚS 38/04). Ústavný súd s prihliadnutím na dĺžku konania a postup okresného súdu v danej veci neposúdil jeho postup ako porušenie základného

práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto jeho sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa aj ďalšími návrhmi sťažovateľa (napr. priznaním primeraného finančného zadosťučinenia).

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. júla 2007